

ances els granollerins

ant, una mestressa de casa, un col·laborador
u pressupost, que pensen llegir, on aniran...

Aquestes són les vuit preguntes formulades:

- Quants sou de Família, i quin pressupost hi dediqueu?
- Us quedeu a Granollers o sortiu?
- Aneu al mar o a la muntanya?
- Quins llibres penses llegir?
- Creus que s'intensifica la vida familiar en aquesta època?
- Practiques algun esport? Quin? Amb quina regularitat?
- Ets partidari d'enviar a colònies els teus fills?
- Què penses que hi fa falta a Granollers, per a ésser una ciutat agradable a l'estiu?

—El dòmino cada dia després de dinar (encara que el meu preferit és fer «borilles»).

—Com? Es que la Guinea no és independent?

—No només per a l'estiu, sinó per a tot l'any, suggeriria un llac artificial allà on se'n diu el sot i que en volen fer un aparcament, un bon filat a la riera, així com un circuit tancat de televisió per a la vila per a retransmetre els plens municipals (en lloc dels Roper).

Joan Colomé

Col·laborador
de «Plaça Gran»

—Som cinc de família. El pressupost és una mica més crescut que el d'un mes normal. Haig d'advertir que vacances formals no em fem. Descansem una mica més del normal. I total, la família sortim uns deu o dotze dies.

—Com us he dit, i donat que només tenim un mes de vacances, només sor-

tim deu o dotze dies, durant la resta dels dies fem sortides d'un dia a mar o muntanya.

—La sortida llarga sempre és a muntanya. Ens va més bé a tots. És més sa. Camines més i allà dalt no hi ha tanta contaminació com per aquí baix.

—Llegeixo i rellegeixo. Aquest estiu li toca justificació de Catalunya de Josep Armengou, que us recomano, i els Moviments d'Emancipació Nacional de l'Andreu Nin. Hi ha teatre que espera, i poesia, que rellegeixo sempre. A veure el que dona de si el temps de vacances.

—Lògicament. Les converses familiars poden allargar-se més i sense límits. Això fa que ens coneixem més bé tots. Amb massa ocupacions, de vegades arribes a desconèixer els de casa.

—Només practico esports a l'estiu: Natació i caminar.

—Sí. En general van bé perquè els infants s'adaptin amb gent diferent a la que tracten durant l'any: Pares i Mestres i nens de l'escola.

—Més espais verds, on passejar i as-

seure's a enraonar. Un desig boig, que al Centre de Granollers no hi hagués circulació.

Anton Palau i Brossa

Pagès

—Actualment som quatre de família. Vacances no en fem. Tenim dificultat per no trobar gent que ens ajudi per les feines de la collita i de la ramaderia. Això és molt obligant. No vol dir però, que ara que els fills han tornat tots de la «mili», podem deixar una mica la feina. Pressupost especial, com pots veure, no n'hi dediquem cap.

—Quan hem sortit, sortides de quatre o cinc dies, anem cap a Lleida que és d'allà on és filla la meva dona. De passada hi hem après coses per a millorar la feina.

—No tinc cap preferència.

—El «tras» de la feina a l'estiu és més viu que no pas la resta de l'any. Llibres no en llegeixo habitualment. Quan hi ha una mica de descans em dedico a llegir el diari més sovint. De vegades he fet seguir alguna cosa que el fill estudiant deixa per casa, però si t'haig de ser franc, aquesta colla llegeix cada cosa més complicada... Amb menys paper imprès també passariem.

—Féu cada pregunta! Si no em vaga. Abans però em movia una mica més que ara. Practicava l'esport de llevar-me d'hora: quan em donaven l'aigua per regar, de vegades eren les tres de la matinada.

—Granollers, que hi vinc tres o quatre vegades per setmana, cada vegada és més complicat. Aviat ja no serà agradable ni a l'estiu ni a l'hivern, ni mai. Per ser més agradable li sobra gent i massa pisos.

Foto *Battle*
Revelat de color fet per KODAK